

HOF VAN BEROEP TE GENT – Arrest van 04 december 2002

Rol nr 1998/FR/119 –

Aanslagjaren 1991 en 1992

Arrest

Overwegende dat de eiseres tijdig en regelmatig een voorziening heeft ingediend van de beslissing van 4 mei 1998 van de ambtenaar gedelegeerd door de gewestelijke directeur der directe belastingen te Brugge waarbij haar bezwaarschriften tegen de op haar naam gevestigde aanslagen in de vennootschapsbelasting voor de aanslagjaren 1991 (kohierartikel 3934602) en 1992 (kohierartikel 3929146) geheel werden afgewezen;

Overwegende dat voor ieder aanslagjaar een aanvankelijke aanslag werd gevestigd op de aangegeven inkomsten, hetzij voor het aanslagjaar 1991 op 537.030 BEF (thans 13.312,63 EUR), hetzij voor het aanslagjaar 1992 op 91.060 BEF (thans 2.257,32 EUR);

Overwegende dat voor ieder aanslagjaar een vraag om inlichtingen werd gestuurd aan de eiseres m.b.t. een aantal bedrijfsuitgaven onder meer wat betreft uitgaven en kosten aan een zwembad dat tot het actief van de vennootschap behoorde;

Overwegende dat tijdens de controleverrichtingen het gebruik van het zwembad ten voordele van de afgevaardigde bestuurder als voordeel van alle aard werd aangemerkt; dat dit voordeel werd begroot op het bedrag van de afschrijvingen t.b.v. 145.095 BEF (thans 3.596,81 EUR) voor aanslagjaar 1991 en 170.658 BEF (thans 4.230,50 EUR) alsook nog drie kleinere posten t. b. v. 26.174 BEF (thans 648,84 EUR), 1.571 BEF (thans 38,94 EUR) en 10.952 BEF (thans 271,49 EUR) voor aanslagjaar 1992;

Overwegende dat rekening houdend met nog andere voordelen en na verrekening van het bedrag van de reeds aangegeven voordelen een bedrag van 255.324 BEF (thans 6.329,32 EUR) in meer aan voordelen werd weerhouden voor aanslagjaar 1991 en een bedrag van 193.455 BEF (thans 4.795,62 EUR) voor het aanslagjaar 1992; dat de gevolmachtigde van de eiseres daarmee akkoord ging; dat daarbij de cijfers werden verwerkt via de rekening-courant van de afgevaardigde bestuurder, hetzij als vordering ten laste van de afgevaardigde bestuurder en derhalve als aangroei van de reserves;

Overwegende dat de betwiste aanslagen op die basis werden gevestigd hetzij op een belastbare grondslag van respectievelijk 792.354 BEF (thans 19.641,94 EUR) (Aj. 1991) en 284.515 BEF (thans 7.052,94 EUR) (Aj.1992);

Overwegende dat door de eiseres bezwaar werd ingediend omdat voormelde akkoorden waren aangetast door een rechtsdwaling; dat de eiseres voor beide aanslagjaren de ontheffing van het belaste voordeel vroeg omdat dit op onwettelijke wijze werd vastgesteld op het bedrag van de geboekte afschrijvingen; dat zij dit voordeel van alle aard wenste bepaald te zien overeenkomstig art. 32 WIB/64 En artikel 9quater,§3 van het KB/WIB op 100/60 van het kadastraal inkomen van dit zwembad, hetzij voor ieder jaar 21.667 BEF (thans 537,11 EUR);

Overwegende dat bij de bestreden directoriale beslissing het bezwaar werd afgewezen omdat het zwembad niet zou kunnen ondergebracht worden binnen het maatschappelijk doel van de vennootschap, ook geen kost zou kunnen veroorzaken die noodzakelijk met de beroepswerkzaamheid verband zou houden of zou gedaan of gedragen zijn om belastbare inkomsten te verkrijgen of te behouden;

Overwegende dat de directeur dienvolgens de voordelen van alle aard heeft herberekend in die zin dat de afschrijvingen van het zwembad onder de verworpen uitgaven (liberaliteiten) werden opgenomen zodat uiteindelijk de belastbare basis werd behouden;

Overwegende dat door de eiseres een voorziening werd ingediend waarbij de eiseres haar tijdens de bezwaarprocedure geformuleerde argumentatie heeft hernomen; dat inzonderheid werd aangevoerd dat op basis van de wettelijke bepalingen de kosteloze terbeschikkingstelling van een zwembad moet worden aangemerkt als een voordeel van alle aard dat forfaitair moet worden geraamd en dat de omstandigheid dat de door de vennootschap gedragen kosten in werkelijkheid hoger oplopen dan de forfaitaire raming geen afbreuk doet aan de aftrekbaarheid van de kosten die betrekking hebben op dat zwembad derwijze dat de aftrekbaarheid van de zwembadkosten moet worden aanvaard;

Overwegende dat onbetwistbaar vaststaat dat het zwembad behoort tot het actief van de vennootschap; dat overigens het KI van 13.000 BEF (thans 322,26 EUR) aan de vennootschap werd betekend;

Overwegende dat de betwisting betrekking heeft op de afschrijvingen op het zwembad; dat deze voor het aanslagjaar 1991 145.095 BEF (thans 3.596,81 EUR) bedroegen en voor het aanslagjaar 1992 170.658 BEF (thans 4.230,50 EUR); dat de taxatieambtenaar deze bedragen kwalificeerde als voordeel van alle aard terwijl de directeur dezelfde bedragen kwalificeerde als liberaliteit en opnam onder de verworpen uitgaven;

Overwegende dat de eiseres staande houdt dat het kosteloos ter beschikking stellen van een zwembad moet worden aangemerkt als een voordeel van alle aard dat forfaitair moet worden geraamd op basis van de regels vervat in artikel 18, §3, 2 KBWIB/92, doch dat de discrepantie tussen het belastbaar bedrag in hoofde van de afgevaardigde beheerder en de aftrekbaarheid van de kosten in hoofde van de vennootschap geen reden kan zijn om de zwembadkosten niet in aftrek te brengen en te kwalificeren als liberaliteiten;

Overwegende dat als beroepskosten aftrekbaar zijn de kosten die belastingplichtige in het belastbare tijdperk heeft gedaan of gedragen om de belastbare inkomsten te verkrijgen of te behouden, waarvan hij de echtheid en het bedrag verantwoordt door middel van bewijsstukken of, ingeval zulks niet mogelijk is, door alle andere door het gemeen recht toegelaten bewijsmiddelen, met uitzondering van de eed (arttr. 44 WIB/64);

Overwegende dat deze kosten noodzakelijk verband moeten houden met de uitoefening van de beroepswerkzaamheid of er inherent aan moeten zijn; dat de kosten hun oorzaak noodzakelijkerwijze moeten vinden in omstandigheden die eigen zijn aan de door de vennootschap geëxploiteerde onderneming;

Overwegende dat uit de statuten van de vennootschap blijkt dat het maatschappelijk doel onder meer bestaat uit de aan- en verkoop van onroerende goederen; dat de investering van een zwembad past in het maatschappelijk doel van de eiseres zodat deze uitgave in oorzakelijk verband staat tot de geëxploiteerde onderneming en ook bijdraagt tot een latente meerwaarde;

Overwegende dat de directeur ten onrechte de afschrijvingen op het zwembad verwierp nu deze kosten niet werden gemaakt in het uitsluitend belang van derden (ten deze de afgevaardigde bestuurder) en deze uitgaven beantwoordden aan werkelijke prestaties ten behoeve van de onderneming;

Overwegende dat anderzijds de eiseres terecht stelt dat het gebruik van het zwembad door haar afgevaardigde-beheerder een voordeel uitmaakt dat noodzakelijkerwijze moet worden begroot volgens de regels vastgelegd bij het toen toepasselijke artikel 9quater, §3 KBWIB/64;

Overwegende dat naar luid van artikel 9quater, §3, 2° KBWIB/64 het voordeel ingevolge de kosteloze beschikking over onroerende goederen of gedeelten van onroerende goederen forfaitair wordt vastgesteld op 100/60 of 100/90 van het kadastrale inkomen van het onroerend goed of het gedeelte van het onroerend goed naargelang het gaat om een gebouwd of een ongebouwd onroerend goed;

Overwegende dat de taxatieambtenaar door dit voordeel te ramen op het bedrag van de afschrijving voormelde wettelijke bepaling ten onrechte niet heeft toegepast; Overwegende dat de eiseres derhalve terecht in haar bezwaar liet gelden dat het belaste voordeel voor het zwembad op onwettelijke manier werd vastgesteld; dat moet worden aangenomen dat de gevolmachtigde van de eiseres bij de ondertekening van het akkoord heeft gedwaald;

Overwegende dat uit wat voorgaat volgt dat de voorziening gegrond voorkomt en de herberekening van de betwiste aanslagen zich opdringt.

OP DIE GRONDEN,

HET HOF,

Gelet op artikel 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Gehoord in openbare terechtzitting het verslag van raadsheer Antoine De Meue en gehoord de partijen in hun middelen en conclusies.

Verklaart de voorziening toelaatbaar en erover beslissend:

Beveelt de herberekening van de betwiste aanslagen rekening houdend met wat voorafgaat en beveelt de terugbetaling van het eventueel reeds teveel betaalde te vermeerderen met de moratoriumintresten.

Verwijst de Belgische Staat in de kosten.